

Naročnina: doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznoga 2 Din.
50 par.

V inozemstvo mesečno
6 Din. Z M. Listom, M.
Ogracekom i kalendarem
letno 100 Din.

Plačati se mora bar me-
sečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensov-
cih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol
strani 400 Din. i tak niže.
„Poslano“ i med tekatom
vsaka reč 2 Din. Mali
oglasi do 10 reči 5 Din.,
više vsaka reč 1 D. 50 p.
i oglasna taksa posebi.
Popust po dogovori.

Naša življenjska moč.

Človek hrepeni po sreči. Niedna stvar, niedno bitje na sveti nemre popunoma osrečiti naše duše, vmiriti človečega srca. Vse prehaja, vse nestane. Odkec te nemir v naših srcaj? Odkec to večno hrepenenje? Ali je hrepenenje samo zato dano srci, da ga nigdar ne prestane mučiti, ar nigdar ne de spunjeno? Trpljenje dava poslednji smisel življenja? — Nesmiseo! Mora biti nindri mer, tolažba, sreča i če ne tū, te konči z drūge strani groba, kak lepo spevle slovenski pesnik:

Če sonca ni, odkod to hrepenenje? . . .
O, sonce je! Je, ker ga slutimo,
ker ga v globini duše čutimo!

Tūdi rusoski modroslovec Tolstoj lepo pravi: „Prebūdo sam se na življenje, gda sam spoznao Boga. Ne je mogoče, pravila mi je dušna vest, da bi bio na sveti brez vzroka, brez smisla, brez značenja, kak ptičica, štera je spadnola iz gnezda. Brez Boga tak nemrem živeti. Že bi davno skončao svoje življenje, če ne bi vūpao, da ga ednok palik najdem . . . Vera davle življenji moč i smiseo.“

Brez vere nega niti jakosti. Skladnost ne je mogoča med sebičnostjov i človekolūbjem, če ne priznamo, da se to življenje nastavlja po smrti . . . Skladnost stvarjajo do nekše mere med interesi poedincov i celote voza i cela vrsta zakonskih predpisov i kazni. Ali samo ograničeno i z grobov silov. Popunoma to dosegne samo vera v brezsmrtnom življenji. Oni, šteri so odvrgli vero, spodobni so v življenji pokvarjenj bandi. Nedo nikaj drūgo, nego slobodna igra slaboga nagnenja — neprestana borba za obstanek sebičnih človečih strasti . . . I gda de mera brig i norij prepuna, šli bodo malo na samoto i postavili bodo revolver pred čelo, vože okoli guta . . . A tek življenja se ne zastavlja pri njihovih telaj, nego teče mimo njih naprej, brezbrizno, nemarno. Človek, šteri je svojevolno odvrkao vero, sam se je postavio v red nerazmete živine.

Končno, brez vere društveno življenje sploj ne je mogoče. Če se iz življenja odstranijo verska načela, te človečanstvo postane divja čreda lačnih živali, od šterih edne grizejo drūge, vnožina razvūzdanij divjakov. Vera i jakost sta potrebna i nūjna stebra javnoga blagostanja i reda. Tisti je ne mož domovine, šteri podkapa te močne stebre človeče sreče. Glasoviti vūčenjak Benjamin Konstanc lepo pravi: „Gda se približava čas, da vera i verske ideje v narodi popūščajo, te se onomi narodi približava tūdi čas, da zgūbi svojo narodno slobodo“. Zgodovina nam to tūdi potrdjava. Narodi, šteri so zgūbili verski i jakostni temelj, prejšli so s površja zemle. Edino vera rešava družino, to osnovno celico vsakše države, človečega društva. Gde je prejšla vera, tū razpada družina, a zavolo razpadanja družine gine i slabi tūdi država. Jaj narodi, šteroga dosegne i zadene ta največša nesreča.

I na konci, gda človek skonča svoje potūvanje toga zemelskoga življenja, vera ga vsigdar sprejava i odpira njemi dveri v drūgo življenje. Vpliv vere preživljava vsako zemeljsko veselje, on postanjūje vse močnejši, medtem, gda človeki organizem slabi i telo se približavle svojemj raspadanju. Vera je slična svetloj zvezdi večernici na obzorji našega življenja, štera, kak smo gotovo osvedočeni, v drūgom časi postane zvezda danica i svoje žarke razširjava skoz sunce i tmično smrt.

Vera je v istini edina naša življenjska moč, edini pravi temelj našemi življenji, edina svetla zvezda voditelica, ar kak spevle isti pesnik:

Vse je mračno, duh nam seva,
k Bogu pota razodeva . . .

Grački Vili.

Čuvajte se lažnih prorokov!

„Ne dopūstim, da bi se mojemi deteti vsiljavala vera. Za to se naj kesnej samo odloči.“

Zakaj pa dopūstiš vsiljavati svojemj deteti znanost računstva i pisave, zemliške i državne znanosti? Za to se ja lahko kesnej samo odloči i izreče od toga sam svoje mnenje. Nato pravi: „To ne sme biti!“ I v tom naj se kesnej ravna po svojem lastnom svetovnom nazoru, ka so tūdi najbolje bistri preiskovalci narave, zdravniki, filozofi brez pomoči Cerkve spregledali i pri šterom so že na tak čudno smešne ideje prišli?

Po tvojem pa naj bi bio sposoben eden nedoraščeni i nezreli mladenc sam sebi stvoriti lasten svetovni nazor? Ka pa vse lahko postane iz njega do tečas brez vere? To so sprobali v Francuskoj v tak zvanij lajičnih šolaj. Sam protestant Busson, ki se je 20 let borio za lajične šole, je morao priznati: „Vsi smo priznali jakostni bankrot“.

Uradna statistika od hūdobij je pokazala, da je od 100 dece, ki so prišli pred sodišče, 11 procentov bilo iz katoličanskih šol, 89 procentov pa iz brezverskih šol. I v najnovijem časi je tūdi sovjetska država pokazala, ka bi bilo iz mladine brez vere. V Rusiji je prepovedano pod kaštigov ednoletne voze, včiti deco verske stvari. V Moskvi je pa postavljeno semenišče za vzgojo „brezversko orijentiranih vūčitelov“. V petrogadskih šolaj tej brezversko orijentirani komunistični vūčitelje morajo z nazornim podukom

v mladini zatreti vero v Boga. Tej vūčitelje to na priliko etak delajo: Vūčiteo pravi: „Deca, molite se Bogi za pogače!“ Potom pita: „No, kde so pogače?“ — Dugo mučanje. „Iz toga lahko vidite“, nadalūje vūčiteo, „da nega Boga, ki bi vas poslūhno i vam poslao pogače!“ — „No, zdaj pa prosite sovjetsko vlado za pogače?“ Deca v zbori odspjevlejo svojo prošnjo. Nato segne vūčiteo v žep i vrže sladšičice med deco, štera se vesela vrže na različane sladšičice i je pobira. Iz toga morajo deca priti do etoga zaključka: „Nega nikšega Boga i je zabada k njemi se moliti. Ali namesto Boga stoji sovjetska republika, štera poslūhne vsakšo prošnjo“. Deca potom pripovedavlejo doma, da je vera v Boga pripovedka. Ne opravljajo niti jūtrašnjih, niti večernih molitve. Kajpada ne izostanejo potom žalostne posledice te brezverske vzgoje.

Socijalistinja Dr. Ginsburg pripovedavle v svojoj knigi „Mrtelnost ruske dece“: „Pri deci se razvije nemarnost i zanemarjenost do šole, ki jim itak nikaj ne more dati . . . Med decov se širi dūh nedružabnosti i nepoštenja. Deca, ki vsigdar čūjejo samo od rūšenja družine, deca, štera so dobila pravico, da smejo ogovarjati svoje vūčitelstvo, gledajo za tem, da kem bole oslabijo svoje dužnosti do šole i da pridejo do kem vekše slobočine. Popuno pomenkanje discipline, reda, vsesplošna razbrzdanost vodijo deco do kraje v šoli i zvūn šole i potepanja po vulicaj i k vsemi, ka

Delo naših banskih svetnikov.

Člani banskoga sveta: *Klekl Jožef i Bajlec Franc.*

Prošnja, naj se posredūje, da dobijo katehetje, ki zdaj brezplačno včijo na srednjih šolaj, za to primerno nagrado.

Kak je znano, je v zadnjem časi na slovenskih srednjih šolaj zavolo pomenkanja kredita vnojo katehetskih mest je praznih. Keliko nam je znano, se je dozday javilo 6 katehetov, šteri včijo na srednjih šolaj, posebno tam, kde je bilo pitanje nezasedenij katehetskih vūr prav posebno pereče. Teh 6 katehetov je začnolo včiti, da tak odpomore konči nahitrejšoj potrebi po verenavuki, nieden od njih pa ne ve šče dnes, ali dobi za to svoj trūd i za to svojo delo konči kakšo nagrado, štera njemi po vseh človečih i zakonitih predpisaj ide.

V Soboti je začno na isti način včiti tūdi katehet Šoštarec Alojz, ar gimnazija v Soboti sploh ne mela ni ednoga kateheta za dijake katoličanske veroizpovedi. Tūdi te gospod ne dobo zaednok šče nikšega zagotovila, da bo to njegovo delo na kakšikoli način nagrajeno. Vložo je tūdi že davno prošnjo, naj bi bio nameščeni, kak honorarni nastavlenc za katoličanski verouk, pa tūdi ta prošnja šče ne rešena.

Zato vlūdno prosimo kr. bansko upravo, da blagovoli posredūvati, naj se pereča pitanja zavolo pomenkanja katehetov na srednjih šolaj kempre vugodno rešijo i tak tūdi pitanje kateheta v Soboti.

Člani banskoga sveta: *Klekl Jožef i Bajlec Franc.*

Prošnja, naj se podeli na šolskom izletj ponesrečenomj vūčenci Hari Alojziji proteza.

Leta 1935. se je na šolskom izletj ponesrečo lūdskošolski vūčenec Hari Alojz, sin Hari Matjaša, posestnika iz Sodišinec, pošta Rankovci. Imenūvani vūčenec je bio jako priden v šoli i se je na šolskom izletj ponesrečo samo zavolo pomenklivijh prevoznih

sredstev. Oča je vložo prošnjo, naj bi se njemi dala kakša primerna odškodnina ali pa konči proteza, ar je pri nesrečnom padci z voza dečko zgūbo edno nogo. Ar je za stariše, pa tūdi za dečka to velika nesreča, vlūdno prosimo, da blagovoli kr. banska uprava posredūvati, da se imenūvanomj podeli kakša podpora ali pa konči proteza.

Član ban. sveta: *Bajlec Franc v Soboti.*
Prošnja, da se povišajjo krediti za nabavo zdravil v bolnici v Soboti i za nastavitev šče ednoga sekundarija-kirurga.

Uprava bolnice v Soboti je vložila banskoj upravi dve prošnji i to edno za dovolitev izrednoga kredita za premionočo proračunsko leto, ar je zavolo izrednoga porastka operirancov (od 690 operirancov v leti 1935 na 1122 operirancov v leti 1936) bilo vnojo več izdatkov za nabavo zdravil, obvezavo itd., kak je pa bilo to v proračuni predvideno, drūgo prošnjo je pa vložila za povekšanje že predlaganih kreditov v proračunskom leti 1937/38.

Ar sta obe prošnji z uradnimj podatki od porastka bolnikov povsem dobro vtemeljeni, vlūdno prosim kr. bansko upravo, da blagovoli obe prošnji v punoj meri vpoštovati ino stavljenim predlogom vugoditi.

Iz velikoga porastka operirancov, posebno, od kdaj delūje v bolnici v Soboti izvrsten kirurg g. dr. Vrbnjak, je tūdi razvidno, da eden sam kirurg težko zmoro veliko delo kirurgičnoga oddelka. Primarij dr. Vrbnjak je takrekoč noč i den navezani na svoj oddelek i se ne more nikam genoti, tak da opravla skoz i skoz dežurno službo. Zdravniški strokovnjaki lahko sami priznajo, da je število operacij, kakšo izkazūje bolnica v Soboti v ednom leti, za ednoga samoga kirurga zaistno preveliko.

Zato vlūdno prosim, da blagovoli kr. banska uprava prošnjam i potrebam bolnice v Soboti v punoj meri zadovoliti.

je s klantūvanjom združeno. Dečinske hūdobije so se v zadnjih letaj šestkratno povekšale. Od 36.000 dečinskih hūdobij pride edna petina na deco od 8—12 let staro.

Samo, da so lūdje, šteri tepeše i hūdodelnike čtejo med najbolše pristaše.*)

„Zdravniška znanost pravi, da je vzdržavanje od zakona škodljivo za zdravje.“

Če to trdi eden ali drūgi zdravnik, je to ešče ne vsa zdravniška znanost. So bili tūdi takši zdravniki, ki so trdili, da je vzdržnost od alkohola škodljiva, dasi je v Kölni leta 1908. na zdravniškom i naravoslovnom preiskovalnom zborovanji bilo izrečeno, kak splošno veljavni sklep, da: „Dela proti že črstvo potrjenomj dejstvi i zavzema nevredno mesto v zdravniškoj praksi tisti, ki ešče vūpa alkoholi pripisūvati okrepečevalna, redilna i kulturna svojstva“.

Ešče nigdar so ne vsi zdravniki ednoglasno proglasili, da je spolna zdržnost za zdravje škodljiva. Nego vnoji i to najbolši so se izjavili za nasprotno stališče. Naj samo dva omenim. Profesor Dr. May iz Heidelberga pravi: „V svojoj tridesetletnoj praksi sam meo priliko obžalūvati vnoje žrtve nečistosti ali niti edne zavolo krepostne vzdržnosti“. I brezverski profesor Forel, edna priznana prva autoriteta na tom poli pravi: „Navuk, da je vzdržna čistost škodljiva za zdravje, izvira iz bordela (kupleraja)“. Vnoji znajo dosta šinfati pope i redovnike, rekši, da se njim — po njihovom zgleddi — dobro godi. Iстина je, da te vse to, ka drūgi zafūčkajo s svojimi nebrzdanimj strastmi, upotrebijo za okrepičilo i vtrditev svojega tela.

„Norost je dnesden se skrbeti za deco“.

„Kda sam si vzeosvojo ženo, sam jo kak zakonsko drugarico pelao k oltari i ne kak vlačūgo“ je pravo neki zdravnik, kda so se njemi smejali zavolo mnogobrojne dece.

„I što je nori, se bo že v par letih pokazalo. Moja deca se včijo biti skromna i nemajō velikih zahtev v življenji. Jaz se držim naravnoga zakona, šteroga kršenje se vsigdar maščūje. Rajši mam deset dece na vankiši, kak edno na dušnoj vesti!“ I da ti živiš čisto vzdržno življenje, to ti ne morem vervati. To je splošno nemogoče brez vere, brez prejanja svetih Svestev. Tam sam te pa že dolgo ne vido.

„Katoličanci so vozkosrčni z pogledom na umetnost, posebno na slovstvo, na kino i gledališče. Čistomj je vse čisto“.

Katoličanci verjejo ravno v poprijetni greh i razvūzdanost poželivosti, štera se preveč lahko vūžje i zato si prizadevlejo, da podjarmijo to, ka je v človeki živinskoga.

„Ogrinjala iz kož je dao Bog človeki, ki je spadno v greh“.

Tak je rešeno eto pitanje: „Ali greši umetnost z nagočov?“

Kak daleč pridejo lūdje s svojoj „čistov nagočov“, se da presoditi iz sodnijskih aktov, šteri gučijo od jakostnih prestopkov tūdi na nedužnoj deci — i iz šterih se da dnesden vnojo četi. Pa da:

„Čistomj je vse čisto — kanžor modrūje, i v gnojšnico prelūbleno se ves zarije“.

*) Lūdem, šteri potūjejo po Rusiji, kažejo sovjeti dečinska zavetišča, kakša mamō tūdi mi pri nas. Ali milijoni osirotele dece ne vidijo teh zavetišč. Neka sovjetska komisija je ugotovila, da se v samom Ljeningradu potepa okoli 100.000 dece, ki nemajo nindri poste i svojega doma. Vsaki 5 den dobijo takša deca 1 liter mleka.

Papir se je podražo.

Papir, ki ga rabijo tiskarne za časopise, se je po vsem sveti podražo. Na Vogrskom je zato odrejeno, da novine morajo za edno četritno menše biti. To pa zato, ar papira doma ne delajo, nego ga z inozemstva uvažajo i vogrška valuta bi trpela, če bi se ga dosta notrivozilo. — Našim narōčnikom pa teliko povemo, ka čeravno se je papir podražo, zaednok ne podignemo naročnine, prosimo pa za redno plačilo naročnine i ki more, naj pošle kakšo podporo, kakše nadplačilo,

NEDELA

po Vüzmi tretja.

E v a n g e l i j (Janoš 16). Tisti čas je pravo Jezus svojim vučenikom: Edno malo i že me ne te vidili, i pali edno malo i vidili te me, ar idem k Oči. Veleli so zato neki z vučenikov njegovi eden drugomi: ka je to, ka nam pravi: edno malo i ne te me vidili i pali edno malo, i vidili te me, i ka idem k Oči? Pravili so zato: ka je to, ka pravi, edno malo? neznamo, ka guči. Spoznao je pa Jezus, ka so ga šteli pitati i pravo je njim: od toga zvidavate med vami, ka sam velo: edno malo i ne te me vidili, i pali edno malo i vidili te me? Zaistino, zaistino velim vam: ka te se skuzili i jokali vi: svet de se pa radivao: Vi te se pa žalostili, ali žalost vaša obrne se na radost. Žena, gda rodi, žalost ma, ar je prišla nje vora: gda pa porodi dete, že se ne spomene z boleznosti za volo radosti, ka se je človek narodo na svet. I vi zato zdaj toti žalost mate, ali bodem vas pa vido, i radivao de se srce vaše i radosti vaše nišče od vas ne vzeme.

Razgled

po katoličanskem sveti

Pastirsko pismo jugoslovan-skih škofov o gospodarski in socialni tiskih naših dni. — *Taktika komunizma.* Komunizem se po programu komunistične internacionale v Moskvi pri svojem delovanju poslužuje različnih načinov (taktike), kakor že to zahtevajo posamezne dežele in časovne okoliščine. V taktiki je poln protislovij, toda glavno je, da se pride do cija — do socialne revolucije in proletarske diktature. Po danem navodilu morajo komunisti s komunistično stranko odkrito pripravljati revolucijo tam, kjer ni treba velikih žrtev. Kjer pa bi bilo nevarno odkrito pripravljati tako revolucijo in diktaturo pod komunističnim imenom, tam naj prepričani komunisti izrabijo vsako nezadovoljstvo v sedanji „kapitalistični družbi“. Tako naj se v deželah, kjer se kapitalistična moč še ni toliko razvila, da bi bil mogoč boj proti njej, marveč prevladuje politično-strankarska moč, komunisti spretno postavijo v vrste voditeljev za pravice tlačanih narodov; naj venomer s štrajki izzivajo majhne socialne nemire; zlasti pa naj vzbujajo nezadovoljstvo proti meščanskim diktaturam in se izdajajo za branitelje republikanskih ustav in vseh demokratskih zahtev. Vsi ti nemiri in vse te borbe za manjše socialne in demokratske pravice naj se pod vodstvom zavedne komunistične manjšine postopoma pretvarjajo v socialno revolucijo. Taktika komunistov gre za tem, da se izkoristi vsako vretje in nezadovoljstvo v „meščanskih državah“. Nesposobnost delavskih voditeljev naj se izrabi tako, da se komunisti previdno in potihem polaste njihovih mest in postanejo oni duhovni vodje delavskih sindikatov, katere bodo potem vodili tako, da bodo v določenem času pripravljani za socialno revolucijo in diktaturo proletariata. Po načrtu komunistične internacionale naj komunisti čimbolj zaostrujejo gospodarsko stisko posameznih stanov. Na vse mogoče načine naj si osvajajo zlasti kmečke sloje, obenem pa izpodnašajo in osamljujejo srednje meščanske stanove („malo buržuazijo“). Kadar pa so ljudske mase pripravljene za boj in žrtve, ukazuje komunistična internacionala, naj komunisti mase pouče, kako se je treba v boju postaviti zoper napake „meščanske družbe“ in kar najodločnejše naskočiti celo „meščansko državo“. Besede: „meščan“, „meščanska družba“, „meščanska država“ pa pomenijo po komunističnem besednjaku vse, kar ni komunistično. Komunisti inteligentni imajo nalogo vriniti se v meščanska kulturna društva in tam zmešati duhove ter jih obraziti za svoje komunistične cilje. Taktika je povsod ta: skaliti mir v meščanskih krogih in neprestano ustvarjati nezadovoljstvo zaradi nezadovoljstva, štrajk zaradi štrajka, revolucijo zaradi revolucije, da se na razvalinah meščanske družbe zgradi komunistična. Da se prikrrije ta način borbe, nastopajo komunisti v svetovni politiki po meščanskih organizacijah kot nositelji in činitelji miru, kot čuvarji napredka, „narodove volje“ in narodove suverenitete (demokracije). V resnici pa so tam, kjer dobe zaradi razmer oblast v svoje roke, najhujši despotje, oligarhi, absolutisti in zatiralci vsake svobodne besede svojih „podanikov“. (Dalje)

Tretjeredniški kongres v Črensovcih.

Franciška provinca v Sloveniji se je odločila, da bo odsehmao obdrževala leto za letom tretjeredniške kongrese, da širi duha svetoga Franciška, ki je svoj čas rešo grešni svet i ga ponovo v jakostnom življenji. Prvi tretjeredniški kongres se bo vršo v Slovenskoj krajini i to v Črensovcih junija 6. v nedelo. Spored kongresa je sledeči:

1. Duhovne vaje za tretjerednike i tiste, ki namenijo v tretji red stopiti, od 4. do 6. junija. Duhovne vaje bodo vodili O. Hajnšek Odilo iz Ljubljane.

2. V nedelo 6. junija ob 10 vüri sveta meša z spevanjom vsega ljudstva in z predgov. Predgali bodo tajnik Prosvetne zveze, Camplin Ivan, tretjerednik. Pri sv. meši se bo spevala tudi himna sv. Franciška, ki se jo te-

čas i tudi med duhovnimi vajami vsi navčimo. Pesmi, štere se bodo spevale, se našampajo v naših listaj.

3. Po svetoj meši tabor. Na njem bodeta dva govornika govorila iz Slovenije, dva pa z domačega našega kraja.

4. Popoldnevi ob poltreh precesija z Najsvetejšim. Po procesiji drži sklepni govor voditeo črensovske tretjeredniške skupščine. Po tom govori je papov blagoslov z popolnimi odpustki.

Oprosite se vsi tretjeredniki i tretjerednice Slovenske krajine, da se vsaki den spominate v svojih molitvah toga kongresa, da nam ga dober Bog blagoslovi, ka najobilnejši duševen sad obrodi. Od kongresa potrebne reči bomo večkrat objavljali v našem tiski.

Vodstvo tretjega reda
v Črensovcih.

Naš človek sodnik Stola sedmorice.

Dr. Kočar Jožef, naš domačin iz Skakovec, fara Cankova, dozdej sodnik prizivnoga sodišča v Zagrebi, je dosego mogočo najviššo stopnjo v sodnijskom stališči, imenuvani je na ednoglasni predlog Stola sedmorice od 17. februara t. l. aprila 6. za sodnika Stola sedmorice v 2. grupo i 1. stopnjo. Dober krščanski mož, vučeni pravnik,

stalni naročnik naših listov i goreči ljubiteo svoje rojstne zemle, je s tem imenuvanjom dobo tisto, ka si je s svojim nevtrudljivim, nesebičnim i napornim delom zaslužo. Čast je dobila s tem imenuvanjom tudi Slovenska krajina. Mi g. sodniki Stola sedmorice iz srca čestitamo i njemi želemo punost božega blagoslova na novo službo.

Politični pregled.

Domači.

Po obiski predsednika Čehoslovaške, dr. Beneša, piše vso svetovno časopisje, da Jugoslavija vodi pametno politiko. Njej se ide predvsem za to, da občuva svoje meje, zato pa išče zaveznike okoli sebe. Prvo se je zvezala v Maloj zvezi z Čehoslovaškom i Romunijom, poznej v Balkanskoj zvezi še z Grčijom i Türčijom. Pred kratkim je sklenola prijateljsko pogodbo z Bolgarijom i Italijom. Obisk čehoslovaškoga predsednika pa pomeni novo pot, da se bliža Austriji i Vogrskoj. Francoski listi so raznesli vesti, da se prej Nemčija i Rusija bližata. To pa zato, ar njim je ne povoli, ka Jugoslavija ne sprejela ponujane vojaške pogodbe z Francijom. A dosegnoli pa nikaj ne so francoski spletkarje pri komunističnoj vladi, ar kak vsi trezni francoski politiki povdarjajo, Jugoslavija ma ne samo pravico, nego tudi dužnost, da se skripi za svojo varnost.

Pravoslavni svetki so meseca maja. Bode li pozvan parlament pred njimi na zasedanje ali ne, ešče dozdej neznano.

Te dni je obiskao našo državo i bio v Belomgradi slovesno sprejeti predsednik türske vlade Izmet Ivenij. S tem obiskom je vrno obisk predsednika naše vlade, dr. Stojadinoviča lansko leto v Ankari i potrdjavao politiko miru v Evropi

Svetovni.

Rusoski krvnik zaprt. Jagoda, rusoski židov, ki je ustanovo boljševisko tajno policijo, je bio aretiran. Te človek je do kolen gazo v krvi nečužnih žrtev i spoklao nešteto siromaških kmetov, naj ostane na vlasti i naj se obogati. Zdej so pa prišli na sled vnoгим sleparijam i hüdobijam, štere je doprineso te razvüzdani, tovajski krvnik i ga zavolo teh zaprli. Prle je bio načelnik tajne policije, na zadnje pa komisar, to je minister za pošte i telegraf. Eden za drugim idejo

tisti, kak največji hüdodelniki, kak smeti človeče družbe, ki so sodili druge, po svojo zasluženo kaštigo, v vozo i v smrt. Tü spozna človek bole jasno kak je nebo jasno, kda niti sence oblaka se na njem ne prikaže, ka nemore biti pravi tisti navuk, šteroga glasijo takše smeti, kak so rusovski voditelje komunizma. Pa indri so ravno takši.

Austrija. Ar so Nemci iz Nemčije pri obiski groba Hitlerovih starišov delali politične manifestacije, je austrijska vlada prepovedala te obiske. Zavolo toga so nemške novine grdo napadale austrijsko vlado. A zdaj sta se pa obe vladi sporazumele i je obisk pali dovoljen a brez političnih govorov.

Rusija. Strelo se je Sibienski Peter, zapovednik telovne straže Stalinove, vladara Rusije. Zakaj se strelo te oficer, komi je Stalin popolnoma zavüpa, je teško pa tudi lejko vgniti. Voze se punijo po Rusiji, borba v komunizmi trpi naprej i bo tudi tak dugo trpela, dokeč se ne spremeni komunistična Rusija v narodno Rusijo.

Romunija. Romunskomi knezi Mikloši je vlada z kronske svetom vzela vse pravice, ki je je vživao kak kraljevski sin i ga je pregnala iz kraljevske hiše, ar se je brez dovoljenja kralovoga oženo z Dolette Joanov, rojenov Dumitresco.

Španija. Ar Rusija pošila vsikdar več orožja v Španijo i tudi druge države rdečim na pomoč, se je Italija odločila, da izstopi iz odbora, štari je skleno, da pazi, naj se niedna se bojujoča stranka v Španiji ne podpira, ka de hitrej konec bojne. Rdeči so veroborce na vse kraje napadnoli a so bilt odbiti. Veroborci lepo napredüjejo. Rdeči so prepovedali pozdrav A Dios-Z Bogom, i so pod ostrimi kaštigami vpelali pozdrav Sin Dios-brez Boga. Poleg toga so pa že na jezere dece iztrgali starišov z naročja i je odpelali ali odpelajo v Rusijo, kde se iz njih odgojijo brezbožniki i agitatorje za brezbožni komunizem.

Poljedeljskim delavcem na znanje!

V Soboti je ustanovljena delavska organizacija. Imenuje se „Zveza poljedeljskih delavcev“. Pisarno ima v delavskem domu. Urađuje vsak delavni dan od 8 do 12 in od 14 do 18 ure. Društvo je strokovno, ni politično, ne strankarsko, goji stanovsko, državno in narodno zavest.

Vsak zaveden delavec mora biti član organizacije. Delavci in delavke! Brez odlaganja in čimpreje pristopite vsi k svoji domači organizaciji. Edino ta more prav štiti vaše interese in se boriti za boljšanje položaja, ker dobro pozna razmere doma in v tujini.

Pristopnina znaša 5 D., članarina pa letno 12 D., katero pa član plača samo tedaj, če dobi delo in zaslužek, če pa dela ne dobi, ni dolžan plačati članarine.

Zveza polj. delavcev hoče zbrati fond in zgraditi dom, ki bo zavetišče za siromašne, stare in onemogle delavce.

Zveza polj. delavcev v Soboti naznanja, da bo v nedeljo dne 18. aprila 1937 dopoldne ob pol deseti uri po rani službi božji imela sestanek delavcev v hotelu Krona v Dolnji Lendavi.

Govorilo se bo o pomenu in namenu delavske organizacije. Potem se bo vpisovalo tiste delavce, ki hočejo pristopiti k društvu.

Vabljeni so vsi delavci iz vseh vasi sledečih občin: Lendava, Lendava okolica, Orešje, Gaberje in Genterovci.

Zveza polj. delavcev v M. Soboti.
Bog živi! Odbor.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Žele misijonara. Misijonski č. brat, Meolic Števan, nam je z Kijajske poslal edno lepo razglednico, na šteroj eden Kitajec vodo grabi z posebnov zajimalkov v svoje vrče. Na dopisnicu je napisao sledečo želo: „Želem vam teliko božega blagoslova i milosti v vašem velikom deli za ubogo ljudstvo, keliko kaplic vode te Kitajec zagradi“. Gda se mi iz srca zahvalimo za te lepi pozdrav, isto želemo č. misijonskomu brati i vsem našim misijonarom i misijonarkom na njihovo misijonsko delo.

Krog. Edna naša deklina je pisala z Francije domo, da njej je Titan Ivan, boljševiski agitator, razčesao edno sveto podobico, štero je v Martinišči za dar dobila. — To je dosledno delo, ki Boga taji i sovraži, mora sovražiti vse, ka na Boga spomina. A tak je samo do smrti. Po smrti de pa samo Bog gučao.

Na sirotišnico Deteta Marijke v Turnišči je nabral Vinčec Jožef v Canadi 20 dolarov. Darüvali so sledeči: Kolenko Martin i Kalman 1, Vinčec Cecilija i Štefan 1, Hanc Roza i Martin 1, Vučko Štefan 1, N. N. 1, N. N. 2, N. N. 1.50, Koštric Aga i Štefan 0.50, N. N. 0.50, Tonai Jožef 0.50, N. N. 0.25, J. V. 8, B. J. 1.75.

Č. g. Jerič Ivan, dekan 785 Din., Holsedl Anton, kaplan 132 Din., Litrop Štefan, preds. občine 100 Din. vsi iz Turnišča, Kralj. banska uprava 1.000 Din, Dom sv. Franciška, Črensovci, 4 kraščake za deco. — Devica Marija zavolo svoje mladosti naj vsakoga darovnika obilno blagoslovi!

Pod vlak se je vleleo. V ponedlek predpoldnom ob pol 11, gda ide vlak iz Lendave proti Čakovci, se je ne daleč od kolodvora vrgeo pod železnico Wortman Jožef, medicinec, sin nadvse poščüvanoga trgovca, Wortman Armina iz Lendave, šteroga je železnica na dvoje vrezala. Nesrečnoga dečka, ki je bio okoli 21 let star i je bio jako prilübleni, je pogнала v smrt žalost, ar je ne mogo položiti izpita za doktora. V svojem poslovilnom pismi prosi svoje stariše odpüščenje za vse, s kem jih je samo malo zbantüvao. Spreved se je vršo v tork popoldnevi pri velkoj vdeležbi naroda. Starišov i rodbini želemo naše sožalje.

Strükovci. Z velikov vdeležbov je bila zakopana Bako Žüza, 88 let stara mati šolskoga upravitela, Bako Karola, N. p. v. m.

Beltinci. Na Jožefova smo meli v prosvetnoj dvorani akademijo na čast sv. Jožefi. Pripravila jo je gdč. Krabonja Tončka, gančka učitelica. Gančki dečkoci so izvajali lepo sliko „Mornarji“. Lepa je bila tudi slika „Marija na Golgoti“. Igra, ki je bila na sporedi, se je popolnoma posrečila. Spevali so dečki iz Ižakovec, ki je navčo učiteo ižekovski, g. Sreš. Obisk je bio tak velki, kak dozdej šče nikdar, nazlük tom, ka so ravno v tom časi igrali Sokoli Kristušovo trpljenje. Med gledalci smo opazili tudi g. ing. Zobca, ravnitelja sobočke gimnazije.

Stare kovače i jezerke lejko zmenite na davčnih upravaj, ki je še mate. Tü zvedite, štere deset i jezerodinarske banke se zmenjavajo i kak dugo.

Tolvajije v Soboti. Dnes so že tolvaje tak predrzni, ka tudi po dnevi roparijo. Preminoči tjeđen so neznanj potepašje opoldne, gda so trgovine zaprete, vdrli v trgovino Bata i odnesli do 5000 Din. gotovine. Tak tudi pri vnoгих drugih posestnikaj so probali vdreti, gde se njim je pa ne posrečilo nikaj odnesti, ar so jih pravočasno splodili. To more biti edna vekša banka. Orožniki jako zasledüjejo za njimi i mogoče pridejo v roke pravici.

Ognji v okolici Sobote. Skoro ne mine noči, da ne bi gorelo v ednoj ali drugoj občini v Sobočkom srezu. Misli se, da te goste ognje povzročüjejo kakši plačanci. Dobro bi bilo priti na sled tem agentom, da bi konči ljudstvo malo bole mirno počivalo.

Lendava. Vmro je po dugšem betegüvanji Kovač Štefan, jamar, ki je duga leta bio jamar. N. p. v. m.

Vančaves. Za vsikdar nas je zapustila Zverova Lujzika. Bolečina je stisnila naša srca, kda smo zvedeli to žalostno novico. Tak nepričakovano si nas zapustila, da skoro vervati ne moremo, da te nega več med nami. Doletela te je neizprosna usoda i nam zadala te težki vdarec. V zakonskem življenji si preživela samo 10 mesecov. Vmrila si na Vüzemsko soboto, kak žrtev materinstva. Ešče pred letom si bila v Marijinov deklinškoj družbi. Bila si lepi vzgled vsem družbenkam. Kak si bila priljubljena, je svedočo tvoj pokop na Vüzemski pondelek. Punoštevilno so se zbrale družbenke i vsi, ki smo te ljubili, pri tvojem preranom grobi. Družbenke pesmarce so ti zaspevale pri odpretom grobi za slovo: „O, enkrat . . .“ Draga Lujzika, komaj 24 spolnadi si doživela, pa že si se odpačila pred nami ta, kde je večna pomlad. Žaljuočemi oči, moži, tvojemi malomi sineki, bratom ino sestri naše sožalje. Tebi Lujzika pa: v miri božem zdaj počivaj i sveti raj življaj. — Družbenka.

Vsem regrutom, našim naročnikom želemo srečno pot i zdravje i boži blagoslov v vojaškom stani. Po končanom stani pa veselo vrnitev. Bomo molili za vas.

Naš širiteo regrut. Naš dugoletni širiteo, mladenec Majer Jožef iz Satahovec, se je tudi obleko v vojaško sukunjo i odišo krala služiti. Vrlo mi i vernomi širiteli naj bo vojaški stan lehek. Bog ga blagoslovi.

Da li do šli delavci v Nemčijo, ali ne? Do zdaj, kak to pišemo, ne smo ešče dobili odgovora. Borza dela bo dala pojasnila vsakom, ki se zanima za to. Teliko znamo, da se naša i nemška vlada pogajata za kliring, to je za plačilo dugov v ednoj i drugoj državi, več dozdej ne smo zvedeli.

Naši trmašje. Z neke ravenske občine nam pišejo: Mamo kakši deset trmašov, štere tudi za komuniste zovejo, sami se pa za mačkovce držijo. To navado majo, ka tisto raj zapijejo, ka bi mogli za dobro čtenje dati. Zato se po istini na vero, na komunizem i na mačkovstvo tak razmijo, kak krava na boben. Gda bi trbela k meši iti, te raj kartajo, mesto spovedi raj pijejo, zato njim pa alkohol zmeša glave, da šče tisto ne razmijo, ka čtejo. — Mislimo, ka je takših trmašov, ali bole pametno povedano, takših tupašov, več na vse kraje.

Beltinci. Dnes v nedelo, 18. aprila po večernici priredi kat. prosvetno društvo dramo: „Lepa Vida“.

Pazite pri prošnjaj, štere pošilate na banksko upravo. Te prošnje ne smete od 1. aprila naprej več kolkovati z državnimi kolki (štemplni), nego z banovinskimi, štere istotak dobite v trafikaj za kupiti. Prikeli se pa na vsako prošnjo gor kolek za 10 Din., za rešenje se pa plača 20 Din, kolek, ki se pri ednom kraji tudi prikeli na prošnjo. Na priloge se mora prikeliti kolek za 4 Din. Na pritožbe se prikeli kolek za 30 Din. Vsi ti kolki, štemplni morajo biti banovinski. Na vloge, ki idejo na državne urade, se pa prikeljajavo kak dozdej državni štemplni, ali koleki.

Ki šče polagati privatne izpite na srednjih šolaj, mora do 10. maja vložiti prošnjo na ravnatela tistoga kraja srednje šole, kde stanujejo njegovi starišje. V prošnji mora naznaniiti svoj točen naslov, priložiti pa mora šolsko svedočanstvo od prvejšega razreda, krstni list, svedočanstvo od oponašanja i kakšo službo majo njegovi starišje, (lejko pošle tudi svojo fotografijo potrdjeno od pristojne občinske oblasti mesto občinskoga svedočanstva od oponašanja i se te na fotografijo zapiše gor) i nazadnje potrdilo davčne oblasti, keliko dače plačujajo letos njegovi starišje i tudi on, če je dači podvržen,

Malo odgovora. V 13. številki „Murske Krajine“ smo čteli, ka so prej obmejne vesnice v občini Prosenjakovci nej zadovolne s premestitvijov sedeža občine iz Prosenjakovec v Selo. Tomi se pač ne čudivamo, če je vsakom ta sprememba nej po voli. Vej je Bog modro stvorio ete svet i dónok se ništernim, šteri s praznov glavov presojoj. Njegovo delo i ravnanje, vnogokrat ne vidi. V ostalom pa nam je znano tudi to, ka se je obmejno

prebivalstvo s tov spremembov že popolnoma sprijaznilo, samo ništerni rovarijo i hujskajo ljudi, naj ne popustijo i zahtevaj drugo razdelitev, štero sami spoznajo, ka je nemogoča. S pisanja omenjenoga članka povzememo kakša nedovolna reč se kaže v tom nakanenji. Tej „nezadovolneži“ pravijo, naj bi se Fokovci, Ivanovci i Selo priključili k novoj občini v Kančovcih. Ka pa s tem modruvanjom ne bi prišlo do vekšega upravičenega nezadovolstva? Ki pozna terenske prilike i nenavezanost omenjenih krajev s Kančovci, de lejko presodo, ka bi se s takšov razdelitvijov napravila velka krivica. Vej se je potreba združitve občin pokazala najbole v tom, ka so te postanole tak gospodarsko močnejše. Tü bi pa delali proti zakoni i potrebščinam. Gospodarsko bi oslabili tri občine, štere se že zdaj borijo z visikimi dokladami. Kakše obč. doklade bi pa bile, če bi se občine raztrgale, si lejko mislimo. Občina Prosenjakovci sploh ne bi mogla obstojati, vej ne bi mela niti 1200 prebivalcov i malenkostno davčno podlagu. Za ustanovitev nove občine v Kančovcih bi bilo potrebno odtrgati najmenje 3 kraje iz občine Križevci, štera je že itak zgubila kraj Ivanševci. Zato je nesmiselno takše trganje občin, ar narod od toga nema nikšega haska, liki samo škodo. To je pa nej delo za narod. — H.

Vmrli so: v Črensovcih Žižek Ana v 40 leti starosti, kotriga Marijine družbe i tretjega reda. Pobožna deklina, trpela je dosta, edne noge v oglati ne mela. V cerkvi se je vüre dugo reda müdila. Bila je naročnica Marijinoga Lista. — V Žižkih so vmrli v 81 leti starosti siromaški človek Kolenko Jožef. Pokojnoga hiša, kak je bila siromaška, a itak je rada podpirala dobre namene, posebno veliko podporo je pošilao sin iz Francije z teškoga dela Domi sv. Frančiška. — Vučko Ana z G. Bistrice v 76 leti starosti, naročnica vseh naših listov i goreča tretjerednica. — Na Dolnoj Bistrici pa je vmrila žena občinskoga slugo, Vučko Ana v 38 leti starosti na jetiki. Zapišča drovno dečico. Naj vsem tem bo Srce Jezušovo smileni sodnik i plačnik. Molimo za vse.

Občni zbor Kmetske zveze v Beltincih je dnešnje nedelo, 18. aprila predpoldnom ob 9. v dvorani Prosvetnoga društva. Dnevni red je sledeči 1. Čtenje zapisnika ustanovnoga občnoga zbora. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo delegata občnoga zbora. 4. Volitev odbora. 5. Določitev članarine. 6. Slučajnosti.

Žižki. Dne 1. aprila se je pri nas po staroj navadi volo veški slüga i pašnina yö davala. Pri toj priliki, gda nas največ vküp pride, smo sklenoli, ka si ešče letos, či de količkaj mogoče, postavimo novo kapelo na čast Sv. Forjani. Velki ter smo si s tem naložili na rame i to tembole, ka smo lansko leto zidali gasilski dom, letos pa naj bi že pa kapelo. Potrebno nam je pa to zato, ka nam stara razpada i se niti popraviti ne da. Nišče nas pa naj zatoga volo postrani ne gleda, če mi ne spimo, liki delamo. Lansko leto, gda smo zidali gasilski dom, se je po nešternih vesaj naše upravne občine razneso glas: Žižkanje lejko zidajo, da je predsednik občine z njuve vesi i je on podpera z občinske blagajne. Kakpa, ka smo se na takše guče mi debelo smejali, zato, ka kaj takšega samo prazne butice lejko zmislijo. Najbole grdo bi pa šče bilo, če bi obč. odborniki kaj takšega gučali. Mi si naš ter lepo soglasno navržemo na vrednost i ga z Božov pomočjov i Bogi na čast po vrednosti vsi vednako nosimo. Či pa što šče kaj darüvati na čast Sv. Forjani i nam stem s par dinari priskočiti na pomoč, se njemi za vsaki najmenši dar zahvalimo. Dari se naj izročajo ali pošilajo na predsednika občine, ki je tudi predsednik odbora za zidanje naše kapele. Pa šče nekaj smo pri toj priliki sklenoli. Delali bomo si edno novo cesto, samo zdaj ešče ne vemo, ali de navadna, ali pa asfaltirana. Gde bo ta cesta, to nikom ne ovadimo. To povemo samo zato, naj se indri tudi giblejo, pa nas te nedo po strani gledali, če mi kaj novoga delamo.

Igra v Žižkih. Predpreminočo nedelo po večernici so šolska deca pod naslovom Pomladka Rdečega križa igrala lepo igro: „Žrtev zlobe“. Deca so jako lepo i odločno igrala, čeprav so ništerna bila prvič na odri. Najlepše je pa igrao Marijan i Sima berač. Igra se süče okoli siromaškoga dečkca Marijana, koga hišo kre Soče so razstrelili, oča njemi se spadno v boji, mati pa nekam preminola. Sirota se smili trem dobrim dečkom, ki ga pripelajo v hišo bogatašovo, ki ga posinovi. En hüdoben, nevoščeni dečko pa se splazi skoz okno v bogatašovo hišo, tü vkradne peneze, nekaj jih skrije v Marijanovo knjigo, druge potroši, Marijana pa zatoži, da si je s pajdaši cukur küpo za nje. Bogataš siroto ztira, ki pri Marijinov podobi od glada i mraza vmerje, a po berači Simi se zve za njegovo nedužnost, ki je vido hüdobnoga Tončka z pajdašom priti skoz okno bogatašove hiše. Med djanji so deklice lepo deklamirale, žižkovska godba pa igrala lepe Marijine pesmi. Nazlük slabomi vremen, se je šola žižkovska napunila z gledalci. — V zabavo nam je Kralova Rozina pokazala „Ronclčko“, kak je bila prvič v gledališči i sedela na dvema stocoma za veliko vstopnino i kak je zbežala z kina, gda je vidla na platni, kak prihaja vlak, ar je misliła, da v njo zleti.

Društvo lastnikov parnih mlatilnic za srez M. Sobota, vlüdn vabi vse mlatilničare sreza D. Lendava na sestanek, šteri se bode vršo 28. aprila 1937. predpoldnevom ob 9 vöri v dvorani gostilne Balazic v Turnišči. Razpravljalo se bode od organiziranja mlatilničarov Dol. Lendavskoga sreza, od novoga pravilnika za odmero taks i povračilo potnih stroškov inženeri, inšpekcije parnih kotlov, pavšaleranje mlatilničarov itd. Ar so to sama važna pitanja, se naj vsi mlatilničarje sestanka vdeležijo, da tak pravočasno damo naša mišljenja i prošnje na merodajna mesta. — Odbor.

Plemensko senje v Beltincih priredi kral. banska uprava s sodelüvanjom Zveze selekcijskih društev v soboto, dne 24. aprila 1937 na sejmišči v Beltincih. Na senje naj se priženejo biki v starosti od 12 do 18 mesecov. Posestniki si morajo priskrbeti za vsako žival potni list, rodovniški izvleček i tehtni listek od teže priglane živali. Prodajalec jamči zvün za zdravje odane živine tudi za plemensko sposobnost za mesec dni po odaji. Vsi biki morajo biti že ob 7 vüri zajtra na sejmišči zavolo pravočasne ugotovitve vseh rodovniških podatkov. Nagrada za dogon se bo izplačüvala samo posestnikom, ki bikov ne bodo odali i to članom selekcijskih društev, šterih sedež je oddaljen od Beltinec nad 15 km. Din. 50, za oddaljenost nad 30 km. Din. 100, za oddaljenost izpod 15 km. pa ne pripada nikša odškodnina. Kral. banska uprava namerava naküpiti 9 bikov za občine i 9 bikov za tükajšnja rodovniška društva, če bodo odgovarjali predpisanim zahtevam prvovrstnih plemenjakov. Zvün teh pa se bo še naküpilo tudi več bikov s prispevkom sreskih kmetijskih odborov.

Bistrica. Po vngom deževji je Mura prestopila svoje bregove i nas je polijala. Povoden je skoro tak velika, kak je bila lansko leto, samo to je sreča v nesreči, da zdaj nega nikaj posajenoga ešče na poli.

† Kolman Terezina. Bila je šolska sestra iz province Slov. Bistrice, bivša prednica pri sv. Petri poleg Maribora č. sestre Andreje, ki je na upravi našega lista pomočnica. Zato se je spominamo, ar je v zvezi z našimi listi. Vmrila je na jetiki na Golniki i bila dnes tjeđen zakopana. Pokojna je nosila ime Male Jezušove Trezike i ne zaman. Bila je svetnici po jakostaj jako spodobna, ponizna, čista, prava hčerka sv. Frančiška, ljubila je križ, zatajüvanje, mirno i veselo trpela i vse žalitve z lübeznivim smehom odpütila. Posebno je pa ljubila Najsvetejše Oltarsko Svestvo i se vüre dugo müdila pri dragom Jezuši. Gda se te dobre düše, ki je tretjerednica po svojih pravilaj, spominamo, prosimo naše četve, naj se je v molitvaj spominajo i jo tudi z ednim prosijo, naj nam sprosi po sv. Maloj Treziki obilnost düha te svetnice, z šterim je bila tudi ona puna.

Sv. Jurij. Po dugom časi se znova oglasimo iz našega goričkoga kota. Ne mislite, ka spimo, liki delamo tak, ka niti nemamo časa pisati. Na Vüzem pa na vüzemski pondelek smo igrali Meškov „Pasijon“, Kristušovo trpljenje. Obisk je bio nazlük strašno deževnomi pa snežnomi vremen, izredno velki. Igralci so se nepričakovano dobro vživili v svoje vloge. Celo igro je pa ešče pozdignola lepa obleka iz Kristušove dobe, štero so nam preskrbeli g. tajnik Camplin iz Maribora. — V nedelo, 11. aprila so pa isti g. tajnik meli skioptično predavanje od Kristušovoga trpljenja, Device Orleanske i Španije. — Najbole razveselivo je pa sledeče: že od novoga leta naprej so hodili g. provizor od hiže do hiže i pobirali prostovolne dare za cerkev. Ščemo najmre že letos napraviti leseni pod v cerkev, da bo v zimi toplej i tüdi novi stranski oltar sv. Terezije Deteta Jezuša ali pa celo cerkev poslikati. Zdaj smo se ešče ne odločili, štero prle napravimo. — Čiravno, ka so težki časi, so ljudje itak prostovolno obečali i dali okoli 20 jezero Din. Zdaj pa namenimo pisati vsem našim izseljencom, naj nam tüdi oni pomorejo. Vü-pamo se, ka naša prošnja najde odpreta srca. Pri tej svojih obiskaj so g. provizor odkrili vnoge rane naše fare v verskom pogledi; te de trbela kemprle vračiti. Zdaj tüdi natenci znamo stanje naše fare. Mamo 4680 düš, izmed teh 1175 takših, šteri nikaj slovenski ne vejo (večina naše fare zna oba jezika) pa 83 cigane; pa ne mislite, ka so cigani zadnji bili, gda je trbela dati za cerkev: po 50 Din. so dali. — Gda kaj začemo delati, te se že pa oglasimo, samo či bomo meli čas za pisanje.

Pogled naprej in nazaj.

Pameten človek se večkrat ozre nazaj na pretekle dogodke in se iz njih uči ter dela načrte za bodočnost. Tak ozir nazaj je potreben pri vsaki stvari . . . Pri tej priliki poglejmo nazaj na zadnje tri mesece dela in uspeha zavarovanja „Karitas“. Iz statističnih podatkov je razvidno sledeče: Meseca januarja je pristopilo h Karitas 729 novih članov, meseca februarja 706 in meseca marca (do Velike noči) 605. Istočasno je „Karitas“ izplačala zavarovanje: meseca januarja za 26 umrlimi člani, meseca februarja za 23 in meseca marca (do Velike noči) za 22 člani. V prvih treh mesecih je torej „Karitas“ dobila 2040 novih članov, zavarovalnino pa je izplačala po 71 umrlih članih . . . Iz podanih števil je dvoje razvidno: 1. „Karitas“ uživa veliko zaupanje; 2. Mnoge družine so bile ob smrti družinskega člana deležne njene pomoči . . . Kaj bi storili, če bi vam kdo zagotovo povedal, da boste v času prihodnjih treh mesecev umrli ali da bo v tem času umrl kateri član vaše družine? Gotovo bi takoj obiskali domačega zastopnika „Karitas“ in bi zavarovali sebe, oziroma tistega člana družine, ki bi o njem vedeli, da bo umrl. Kar bi v tem slučaju storili, storite tudi sedaj, ker ne veste niti za se, niti za domače, kdaj se bo treba posloviti od življenja. V negotovih stvareh človek ne sme odlašati, marveč porabiti prvi trenutek. Pri zavarovanju „Karitas“ je to tem bolj priporočljivo, ker je zavarovana vsota v veliki meri odvisna tudi od starosti. Čim mlajši je kdo, ko se zavaruje, tem večja je zavarovana vsota. Nikar torej odlašati! Obrnite se že danes na zastopnika „Karitas“ ali na vodstvo v Mariboru (Orožnova u. 8.) in se zavarujte! Ne bo vam žal. — Glavni nastopnik (potnik) za Slovensko krajino je g. I. Šinko v Dolnji Lendavi.

NO. 406/37.

Razglas.

Rim. kat. verska občina v Dolnji Lendavi razpisuje ofertno licitacijo za tesarska, zidarska, mizar-ska, kleparska dela pri popravilu cerkve. Celotni proračun znaša 130.273 D. Pismene ponudbe je vložiti do 22. aprila. Licitacija se vrši 22. aprila ob 10 uri v pisarni verske občine. (Kantorija). Pred licitacijo je položiti 10% kavcije v denarju ali vrednostnem papirju.

Vsa druga pojasnila in navodila so na razpolago v župnijski pisarni! Verska občina si pridruže pravico oddaje ne oziraje se na najnižjega ponudnika!

Dne 10. aprila 1937.

Rim. kat. verska občina
Dolnja Lendava.

Pintarske pomočnike (sodarske) sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu FRAN REPIČ, sodar, Ljubljana, Trnovo. Nastop takoj.

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI IZSELJENCI V TUJINI.

Pisma naših iz tujine.

J. M. J.

Prečastiti g. urednik!

So dnevi v človečem življenju, ki se nekoliko ločijo od drugih. Že prle se večkrat spomnimo na nje i sledkar pa zapustijo bole vidne sledove, kak navadni dnevi. Nega jih dosta, ali tej so včasih kak svetle zvezde, štere nam šče dugo bodo svetili na poti življenja.

Preč. g. urednik! Obhajali te svoj god. Ob takšoj priliki si prijatelji i znanci navadno častitajo i si želejo vse dobro. Pri vsem tem je v nogokrat dosta zvünešnjosti. Tüdi jaz čütim dužnost, da Vam za Vaš god prisrčno častitam. Ali ne je to samo zvünešnjost, nego globoko v srci mi gorijo tihe žele, prošnje i zahvalnost. Želem, da bi Vas dober Bog občüvao ešče vno go let. Naj Vaše poti obseva vsikdar žarek nebeskoga sunca, ki bo vničo vsakše trnje. Prosim Boga, Križanoga Jezüsa, žalostno Mater Marijo, sv. Jožefa, naj Vam podelijo obilo blagoslova, moči i zdravja za vse Vaše nevtrüdnno veliko delo za vse nas izseljence. Jezerokrat Vam Bog plati. Iz dna düše se Vam zahvalim za vse trüde, ki ste jih meli ali jih bodete šče meli z nami. Kak skušen düšni paster, ste spoznali, da je žmetno varno hoditi po škliskoj poti mladosti, brez posebnoga vodstva. Koliko mladih zablodi tak, da več nigdar ne morejo priti na pravo pot. Čista lübezen do nas izseljencov i naših düš, štere bi radi rešili od večnoga pogübenja, Vas je nagnola do toga, da nas krepite i tolažite s temi prepotrebnimi listi. Neizmerno ste me razveselili, ravno v tej zadnjih številka, gde ste nam naznanili te preveseli glas za nas izseljence, da dobimo dühovnika. Do skuz me genolo, gda sem si prečtela, keliko trüda mate z nami. I vse za naše düševne i telovne koristi i za naše rešenje. Taki sem pokleknela pred Križanoga Jezüsa, šteroga sam tü dobila v spomin na prvo spoved ino se globoko zahvalila njemi, ki je vretina vseh dobrot i milosti, za veliko milost. V zahvalo Vam, sem se odločila, da Vam spletem venček iz najlepših rožic dühovnih. Ravno v tom meseci, ki je posvečeni Vašemi patroni sv. Jožefi, tüdi lansko leto sem Vam ga delala i sem Vam ne omenila, kajti vse to bodete najšli v nebesaj. Blagovolite ga sprejeti, prečastiti g. urednik, čeravno ka že po godi Vašem pride to pismo. Bog Vas živi šče vno go let. Hvalen bodi Jezüsu Kristu!

Vüzemsko spoved sem že opravila, ne v našem, bole v polskom jeziki 15. marca. Prišli so esi gospod. Bilo nas je nad štirideset i sami polski lüdje obojega spola, samo dve slovenki sve bile. Oh kak želem našim izseljencom, bratom i sestram, ka bi tüdi jaz smela ž njimi zaspevati veselo

Vika Razlagova:

Slovenska domovina, — v svetlosti svete vere!

Tujina nam je že vzela mnogo najboljših moči. Cvetočä dekleta in mladeniči ter možje polni zdravja in življenja, zapuščajo dan za dnem rodne kraje, ter hite v tujino iskat dela in sreče. Tujini darujejo svoje najboljše moči, svoje zdravje samo zato, da jih osreči. Ali po letih se zopet vračajo! Preveliko je njih hrepenenje po rodni domači grudi, iz daljave jih kliče domovina in jih vabi nazaj kot ljubeča mati, hrepeneča po ljubezni svojih otrok. — — — Vsak človek ljubi svojo domovino, vsak ljubi kraj, kjer mu je tekla zibelj. Kdor pa pozabi zemljo, na kateri je bil rojen, ni vreden, da ga domovina kdaj sprejme v svoje naročje! Domovina je mati, — in kateri otrok zataji ali ne ljubi svoje matere, ta ni vreden, da mu je dala življenje! Naša domovina ima za seboj burno preteklost in zgodovino! Pre-

Alelujo. Pozdravljam Vas g. urednik i vse sotrudnike teh listov, svoje domače, vso dühovščino Slov. krajine, posebno pa izseljeniskoga dühovnika, ki pride med nas. Molim za vse i vsem znancom želem vesele vüzemske svetke i zednim tüdi zahvalim se za pozdrave.

Naročnino dobite po mojih starišaj, ka sam domo poslala, 25 Din., bi Vam najraj vse vküp poslala, da pa šče zdaj izda kaj rišavlem, ka smo se zadržili pa malo slüžim. Z Bogom. Drügoč več. Priporočam se v molitev.

Slovenska krajina mili moj dom
ve resan te nigdar pozabla nebom.
Bodi zdrava domovina Ti mila,
moj slovenski kraj, oh Ti lübleni
slovenski kraj, boš moj zemelski raj!

Povsod Boga, Devico Marijo!

Krampač Katica,
Hazebronek, iz Trnja.

Bridgeport, Conn., 24. jan. 1937.

Prečastiti gospod! Nedavno ste pisali v Novinah, da se zopet močno poživlja ljudsko petje po vaših župnijah doma. Prav rad bi dobil najpogudnejše cerkvene pesmi z njihovimi napevi. Zato Vas lepo prosim, če mi moreta to oskrbeti, oziroma mi naznaniti, kam se naj obrnem za to. Razume se, da stroške zato rad in točno poravnam. Novo leto nam je prineslo dosti boleznii. Ljudje jako umirajo na pljučnici. Sinoči je umrl dober farnik Jurij Ferenčak, doma z Odranec, še ne 50 let star. Bil je veren naročnik Vaših listov. Težka zguba za našo malo faro. Povodenj znova hudo gospodari na sredozapadu naše krajine. Do 100 tisoč ljudstva je brez strehe. Škoda je neprecenljiva. Erunt signa (Bodo znamenja...) Slepí svet pa le ne vidi...
M. J. Golob.

Pozdrav pošilajo: *Toplak Anica i Lackovič Trezika, Hotiza, Saclaj; Sukič Anton, Presle, Moravci; Kustec Terezija, Fontenay, Črensovci, gospodom dühovnikom, dekiškoj Marijinoj družbi, starišom, bratom, sestricam, vsoj rodbini celoj črensovskoj fari; Kolenko Agica, Menendelle, Črensovci. — Fartek Jožef i sestra Trezika, Dolič, iz Francije svojemi rojstnoma kraji Doliči, oči, materi, bratom, sestram, celoj gračkoj fari i tej dühovnikom. Naše liste redno dobivata, ki jiva tolažijo v tujini. — Nemet Marija i njena mati Rozalija, Kruplivnik iz Francije pošilate pozdrave svojim domačim i celoj gračkoj fari i pišeta, ka sta se na vüzemske svetke z žalostjov i žalostnim srcom pridružile obredom v domačoj cerkvi v dühi i gledale i sledile vsem obredom. Pozdravljate tüdi vse domače, rodbino i dühovnike gračke fare i se zahvalüjeta za redno pošilanje naših listov. — Ciglar Engelbert z Korošec iz Francije: Lübi Bog vam naj povrne trüde, štere mate pri vrejüvanji Novin. Je redno dobivam i se iz srca veselim slovenskoj reči. Pozdravljam očo, brata z familijov, sestro, prijatele i celo Koroško ves.*

pojena je s krvjo mučeničkov, ki so iz ljubezni do Boga in do nje darovali na njen oltar svoje življenje. Branili so sveto vero naši predniki, — hiteli so v boj zoper krivoverce, ki so jim hoteli vzeti svobodo! Za križ sveti in svobodo zlato so žrtvovali tisoči in tisoči svoje življenje. Mučeniška kri naših prednikov nam govori mnogo, — mnogo! Ona je tista tajna govornica, ki je pred stoletji pregnala iz naše domovine temo nevere in prižgala zopet svetlost svete vere v srcih njenih otrok. Slovenska zemlja skriva v sebi dragocene zaklade mogočne domovinske ljubezni! V njej počivajo mogočni borci in glasniki in buditelji večne resnice! Iz njenih tal žari poseben žar, ki omamlja srca vseh, ki so kdaj stopili na njo. Tujec prihaja v našo domovino, da se naužije njene lepote v lepih mesecih pomladi cvetja in solncä! Vse jo občüduje, ljubi in visoko ceni. Kako bi je ne ljubil tisti, ki mu je mati! Kako bi je ne ljubil mi, ki smo izšli iz nje in nam je na

Tajniško poročilo

za leto 1936. na plenarnem zasedanju srezkega kmetijskega odbora v Murski Soboti.

Sadjarstvo. Zlasti lansko leto je pokazalo, da brez brige za sadno drevje ne bo šlo. Hladno deževno vreme je povzročilo odpadanje listja in širjenje škrlupa na listju in sadu, tako da je bilo kljub velikemu povpraševanju mogoče v letu 1936 naložiti in izvoziti iz sreza le 50 vagonov jabolk in še ta niso bila posebno primerna za izvoz, dočim se je prejšnje leto izvozilo 160 vagonov. Škoda, da je kljub ugodnim legam, zlasti po Gorickem, premalo sadnega drevja posajenega, kajti, dočim ima manjši ljutomerski srez 150.000 jablan, ima po statistiki naš le 60.000. SKO je lani prispeval po Din 1- po komad za 3103 drevesca ter podaril na jesen 9 kmet. nadalj. šolam v srezu po 30 drevesc brezplačno, da so jih v svrhu pouka skupno posadili in da se fante bolj pritegne v kmet. nadalj. šole. Zanimanje za prispevke za škropilnice in zaščitna sredstva proti škodljivcem in boleznim je še vedno premajhno, posebno, ker ni sadjarskih organizacij, da se še tozadevni kredit ni izrabil.

Vinarstvo. Pravi vinogradi s cepljeno trto so v srezu le malo zastopani, saj je po statistiki komaj 70 ha teh, v resnici jih je pa še manj. Pač pa se dobro drži in deloma tudi raste površina samorodnic, katerih je nad 250 ha, kljub temu, da prispeva kr. banska uprava cepljeno trsje za izkrčeno šmarnico. SKO je prispeval le za njeno precepljevanje. (Dalje)

CENE.

	Dinarov vala:
Angleški fünt	230—235
Nemška marka	16 86—17 50
Austrijski šiling	8 40
Vogrski pengö	7—8 76
Grčke lire	31 50
Amerikanski dolar	47 80
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7 37
Italijanska lira	2 12
Francoski frank	2 20
Češka korona	1 54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:
Jünci debeli 4 50—4 75, poldebili 3 75—4 25, biki za klanje 3 20—3 50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 2 90—3 65, krave za kolbase 2—3 50, telice 3 70—5 50, teoci 6—7 50, prašiči 5 50—7 25, plemenski prasci 5—6 tjednov stari 70—110, 7—9 tjednov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnje, 100 kg. v dinaraj: pšenica 180 do 200, žito 130—140, oves 110—120, kukurica 80—85, grah 250—260 Din.

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. PARIS - 9 e. odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrši vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-16

Iz bolše hiše sprejemem ednoga mesarskoga vajenca vsaki den.

Alojz Pozderec, mesar, Beltinci

njenih rožnih tratah tekla zibelj. Slovenska mati nas je učila ljubiti to zemljo, učila nas je ljubiti Boga; prve naše besedice so bile posvečene njej, samo njej! Naša domovina je bila že od nekđaj prva glasnica, — svete vere. Nešteto njenih sinov in hčera je poneslo med tuje neverne narode — božjo besedo. Ljubezen do Kristusa Kralja je postala goreča baklja, ki je zažarela po otrocih slovenske domovine, in užgala v srcih poganskih sirot — ljubezen do Boga!

Med ostrim trnjem je pognalo nežno rožno cvetje, ki ga ogreva večno solnce — božje ljubezni. Po prestanem mučeništvu je zasijalo v tisočero in tisočero duš, ki so tavale v temi nevere, zlato solnce, večnih resnic! — — —

O domovina — mati! Bodi in ostani večna glasnica božje besede, — postani večna svetlost vsem tistim, ki jih še ni ogrela tvoja toplota, — tistim, ki še tavajo v temi nevere in zablod!

Dražbeni oklic.

1 1446/36 - 6

Dne 3. maja 1937 dopoldne ob 11 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga k. o. Čentiba vl. št. 67 a, b, parc. št. 491 vinograd in travnik sedaj v naravi njiva in travnik z sadnimi drevesi, 97 B 4 b parc. št. 525 travnik in vinograd, sedaj v naravi vinograd in njiva, cenilna vrednost: 615 Din., vrednost pritikline: .! najmanjši ponudek: 166 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi,
dne 30. III. 1937.

1 561/36 - 9

Dražbeni oklic.

Dne 3. maja 1937 dopoldne ob 11 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga Trnje vl. št. 46 B 23, 24, 295 B 16, 319 B 8 in 9, 378 B 4, 5 — hiša št. 116, dvorišče, vrt in njive, cenilna vrednost: 10.575 Din. vrednost pritikline: 575 Din., najmanjši ponudek: 3.526 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi,
dne 17. III. 1937.

1 1085/36

Dražbeni oklic.

Dne 3. maja 1937 dopoldne ob 11 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga Lipa vl. št. 171 B 25, 193 B 28 — njivi, cenilna vrednost: 3.600 Din., vrednost pritikline: .! najmanjši ponudek: 2.401 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi,
dne 17. III. 1937.

1 1112/36 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 3. maja 1937 dopoldne ob 11 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga Turnišče vl. št. 23 B 44/a parc. št. 1133 travnik, 731 B 42/a njiva, 859 B 10/a parc. št. 1125 travnik, 903 B 19/b parc. št. 877 pašnik, cenilna vrednost: 4.750 Din., vrednost pritikline: .! najmanjši ponudek: 3.168 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi,
dne 30. III. 1937.

1 1037/36 - 10

Dražbeni oklic.

Dne 10. maja 1937 dopoldne ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga Dolnja Lendava vl. št. 763 B 11 in 13 1/2 parc. št. 1279, vinograd brez kleti in travnik, cenilna vrednost: 5.000 Din., vrednost pritikline: .! najmanjši ponudek: 3.334 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremične v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi,
dne 1. IV. 1937.

Lepo posestvo

pri Ormožu na prodaj.

Posestva je 8 orali, pribl. 3 orali lepih travnikov, 3 orali lepih njiv in 1 oral jako lepega sadnega drevja, 1 oral šume. Drži se vse vkup, hiša na sredi, ma 4 sobe, 1 kuhinja, 1 špeis, lepa betoni-rana pivnica, kravji hlev, svinjski hlevi, klet, listnjak, skedenj, huta, drvarnica, vse z novim ciglom pokrito in strelovod. Je četr ure od Ormoške cerkve. Tudi je koncesija za gostilno. Po jako niski ceni se proda. — Vprašati pri gosp. RAJH, gostilničarju v ORMOŽU.

Za spomlad!

Manufakturno blago, srakice, nogavice i špecerijsko blago dobite najfalej v velikoj izbiri pri FERDO HORVAT, manufakturnoj i špecerijskoj trgovini, BOGOJINA, Slov. Krajina.